

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyně JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **P. D.**, nar. X, státní příslušnost Polsko, t.č. pobytem ZZC Bělá-Jezová, 294 21 Bělá pod Bezdězem, proti žalovanému: **Policie ČR**, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, Křižíkova 12, 180 00 Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.2.2014 č.j. KRPA-43725-11/ČJ-2014-000022,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž byl podle § 124 odst. 1 písm. d) zák. č. 326/1999 Sb. zajištěn za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění cizince je stanovena na 60 dnů ode dne omezení osobní svobody.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce při svém pobytu na území České republiky jednal v rozporu s morálními normami a chráněnými zájmy, které deklaruje zákon č. 326/1999 Sb. Žalobce opakovaně porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o správním vyhoštění č.j. KRPA-474193-27/ČJ-2013-000022, ve kterém mu byla uložena zvláštní opatření za účelem vycestování. Cizinec se nedostavil ve dnech 17.1.2014, 24.1.2014 a 31.1.2014 i když měl povinnost osobně se hlásit na místní součásti policie a to až do vycestování z území České republiky. Po zhodnocení popsáného skutkového stavu dospěl

správní orgán k závěru, že je dostatečně odůvodněn závěr pro vydání rozhodnutí o zajištění, neboť z prokázaného jednání by mírnější donucovací opatření nebyla účinná a uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by z hlediska jednání účastníka správního řízení byla nedostačující.

Žalobce namítá, že rozhodnutí o jeho zajištění bylo vydáno v rozporu s § 2 odst. 3 a 4 správního řádu a článkem 5 Úmluvy. Správní orgán nedodržel povinnost zjistit stav věci bez důvodných pochybností v rozporu s § 3 správního řádu a nedostatečně poučil žalobce v rozporu s § 4 odst. 2 správního řádu. Napadené rozhodnutí neprokazuje, že by žalobce porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování závažným způsobem. Žalobce poukazuje na to, že povinnost hlásit se každý pátek v 15 hodin na policii plnil od vydání rozhodnutí o správním vyhoštění, dne 11.12.2013 až do vydání trestního příkazu dne 20.1.2014. Při vydání trestního příkazu žalobce nebyl poučen ani soudem ani policií o tom, že jeho povinnost hlásit se na policii plynou ze správního vyhoštění nadále trvá a tudíž ani nevěděl, že ji má plnit. Správní orgán byl v souladu s § 4 odst. 2 správního řádu povinen žalobce náležitě poučit a vysvětlit mu povahu a účel trestního příkazu, jako i jeho důsledky a dopad na jeho dosavadní povinnosti. Žalobce porušil povinnost hlásit se na policii nevědomě a má tedy za to, že jeho nedostavení se na policii v uvedené dny nedosáhlo takového stupně závažnosti, aby bylo přistoupeno ke zbavení jeho osobní svobody. Dále nesouhlasí s argumentací žalovaného ohledně jeho údajné pasivity ve vyřizování vycestování z území ČR. Uvádí, že po ztrátě občanského průkazu si vybavil přes Zastupitelský úřad Polské republiky rodný list a to právě za účelem požádání o vydání občanského průkazu, aby mohl z území České republiky vycestovat.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný uvedl, že první podmínka podle § 124 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, pro možnost zajištění osoby starší 15 let byla naplněna, když dne 17.12.2013 nabylo právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce č.j. KRPA-474193-27/ČJ-2013-000022, kterým byla stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území v délce 1 roku. Pro možnost zajištění však musí být splněny i další okruhy podmínek. Jednak cizinec musí splňovat jednu z taxativně uvedených skutkových podstat obsažených pod jednotlivými písmeny § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a jednak v daném případě nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. Rozhodnou okolností v posuzovaném případě je výroková část rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 11.12.2013 č.j. KRPA-474193-27/ČJ-2013-000022, kterým byla žalobci stanovena povinnost ve smyslu § 123b odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zdržovat se na adrese, kterou uvedl, každou změnu místa pobytu oznámit následující pracovní den policii a pravidelně se osobně hlásit každý pátek v 15 hodin na Policii České republiky, a to až do dne odjezdu z území ČR. Toto rozhodnutí bylo žalobci řádně oznámeno, přičemž jeho převzetí stvrdil svým podpisem. Žalobce uloženou povinnost neplnil, a proto bylo přistoupeno k vydání napadeného rozhodnutí podle § 124 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán hodnotil nejen opakované chování žalobce, který se ve dnech 17.1.2014, 24.1.2014 a 31.1.2014 ke Krajskému ředitelství policie hl. m. Prahy nedostavil, aniž by mu bránila překážka k tomu na jeho vůli nezávislá, ale také zohlednil skutečnost, že v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, tedy do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí z území České republiky nevycestoval.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.) a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Podle § 124 odst. 1 písm. d) zák. č. 326/1999 Sb. je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno sdělení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem EU zákaz vstupu platný pro území členských států EU a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. Žalobci byla rozhodnutím ze dne 11.12.2013 č.j. KRPA-474193-27/ČJ-2013-000022 stanovena povinnost podle § 123b odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zdržovat se na adrese, kterou uvedl, každou změnu místa pobytu oznámit následující pracovní den policii a pravidelně se osobně hlásit každý pátek v 15 hodin na Policii ČR. S rozhodnutím o správním vyhoštění ze dne 11.12.2013 a s povinností ve smyslu § 123b zák. č. 326/1999 Sb. byl žalobce seznámen. Dne 20.1.2014 byl žalobce odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 2T 12/2014 k trestu vyhoštění z území České republiky na 2 roky. Žalobce namítá, že povinnost hlásit se každý pátek v 15 hodin na policii plnil od vydání rozhodnutí o správním vyhoštění až do vydání trestního příkazu dne 20.1.2014. O tom, že má tuto povinnost plnit i po vydání trestního příkazu, nebyl řádně poučen. Soud tuto námitku neshledal jako důvodnou. Žalobce byl s povinností, která mu byla uložena ve smyslu § 123b zák. č. 326/1999 Sb., řádně seznámen při předání rozhodnutí. Pokud nevycestoval z území České republiky, nadále mu tato povinnost běžela, neboť z žádného jiného rozhodnutí nevyplývá, že by došlo ke změně nebo zrušení této povinnosti. Jak vyplývá z přezkoumávaného rozhodnutí, žalobce svoji povinnost nesplnil již dne 17.1.2014, tedy před vydáním trestního příkazu dne 20.1.2014. Z výše uvedeného vyplývá, že povinnosti, které mu byly uloženy ve smyslu § 123b zák. č. 326/1999 Sb., neměl v úmyslu plnit, a proto žalovaný rozhodl správně, pokud žalobce zajistil podle § 124 odst. 1 písm. d) zák. č. 326/1999 Sb.

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci úspěch, náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. února 2014

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Viterová